

מסורת הש"ס

[לקמן עט.], (ב) [לעיל]
 : פסחים 5. סנהדרין
 [ב.], (ג) בכורות יא. [עיל
 ס' לעיל סג. ד"ה רעהו]
 לעיל דף עא. [וש"נ]
 רש"ל גורס ואפילו,
 [ע"ש בחספות ד"ה
 תמן ועוד שם פד. ד"ה
 יונין ומוס' בכורות לב.
 ד"ה הא לאחר שמיטה],

הגהות הב"ח

(תוֹם' ד"ה והשטח וכו')
מִן. ג"כ תחילת דף עט
ע"ש בתוס' ד"ה גנב:

גליון הש"ס

ד'ס' ד"ה שחימה
ו' דלאחר מיתה לא
שיב מום. עי' צרס"י רש
גילה ד"ה כמאן
דחנקינן:

רבינו חננאל

ישרומו ככל, וכן משלם הקרן
 ממין שהקדש החסל.
 וברקדשו ואחר כך שבה
 שמשלם שחלומה
 ולא משלמין ד' וד'
 שלמא אסתרוא איה
 דרבי כרמי דהקדש
 אהקדשי
 מה לי מדרו
 דרובו מה לי מדרו
 ומקדש, ופרקין, ד'
 וכו', ודא קמצי
 פא ד' שמע' מכלל
 שיש לאו ד' שמע', אלא
 דקדשים שיש וואכדו ד'
 שגהליא דאמ' קדשים
 מוק בעליהן ד'
 שישותיהו חסד, ואסוקבא,
 שגז דקדש' קדשים אלא
 דקדשים קל' פטור.
 ולי שיש קל' מה
 דהדרו מה לי מדרו
 ממים, מדרו דהדרו
 ניקרא תורא דראובן
 תנא דרשא, שמע'
 ולשמים מעקבא.
 דמיקר ודושהתא דקדש
 שיש שחיב באחריות
 ולי, וכן מדרו ד' שמען
 מדרו לשמים, ואיכא
 שחיב, בן דקדש שחיב
 נזק דאמרי, דרשא
 עולה, דאמרי, דהא
 לאו לא קפן שחיב
 לא שחיב ויהי על שחלה
 חייב באחריות, וכן
 דנפקין להו
 שחיבא, אמרי, ד'
 אפילוהא אחריתי
 וכן תנא דהקדש
 בעליהן שבהו אלא
 פטור, אמר סמא
 ד' מבת האיש קדש
 ולי שמע' שחיבא
 אינה אריא לאו שחיב
 אלא שחיב
 וביבחה ופרקין שמע'
 ודחון, ששוחט
 יומיים כניסם לשוחט
 שחיבא שחיבא
 ואקשין כיון
 שחשון לשם בעליהן כיון
 חייב קרבן, אלא
 ואוקימנא בשחשון
 ולי עלו לבעליהן
 חייב כיון כי לא חזרה
 קרבן כן לבעליהן.

מרובה פרק שביעי בבא קמא

לם שלשה לצד הקרן: כי

קדש ביאוש ושינוי רשות
זון שאמר הרי עלי עולה

תשלום דכפל: גנב ו
מכר כו': אמרי בשם
רבי קא טבח דהקד
קא טבח אלא אהקד
דהדיוט מה לי מכר
הוא דאמר קדשים שו
מריה קיימי הא מ

ואו ר"ש אלא הכא
קלים ורואיבא דר' ויו
קלים ממון בעלים הה
קדשי קדשים מאי מו
גב וטכ
לפ' שלומי ד' וה'
בכד
ברים אמורים
קדשים משלם תשלו
עולם לא שנא קדשי
קלים ודקשיא לך מה
לשמם מכרו
והשתא תור
מזעקרא תורא דראוב
וכי שמעון אומר וכו
מכרו להדיוני
מיבעי ליה ק
אפכא דאכתי לא נפק
חייב באחריות חייב
אמרי ר"ש אמילתא
אין הגונב אחר הגונב
וגב הקדש ממ
מבית האיש
אומר קדשים
מא מעמא קרינא
חייב באחר
וגונב מבית האיש
דאמר שחיטה
קדשים נמי
הוא כי אתא רב דימי
תמימים מבפנים ל
קרן לבעלים אמר
משנשנשך הרים כי את
תמימים בפ

[illegible]

הדיא מתו תמימים יקבר
לשמן אי נמי ההוא נמי
דאוקמא כשנשפך הדם
צעליהן לא מתוקמא צפ

עלם ציד גנב צריך לומר נח
וזה הך סוגיא בר' יוחנן

דיש ואחר כך טבח
אמביחה לא מחייב
א טבח ולא דמריה
ליחייב⁶ מה לי מכרו
שמים הא מני ר"ש
באחריותן ברשותיה
פא ר"ש הוי רישא
אי עסקינן בקדשים
וגלילי דאמר קדשים
ברשותיה קיימו אבל
תשלומי ד' וחמשה
אח"כ הקדיש משלם
וליתני בדידה במה
קלים אבל בקדשי
ארבעה וחמשה אלא
שים ולא שנה קדשים
מכרו להדיט מה לי
דיוט מעיקרא תורא
שמעון מכרו לשמים
שתא תורא דראובן;
שמרי נהי דסבר ר"ש
ה לי מכרו לשמים
ם שחייב באחריותן
שותיה קדשים שאינו
מפקי ליה מרשותיה
יתי קאי והכי תנני
שלם תשלומי ד' וה'
בעלים פטור מ"ט
א מבית הקדש רבי
חייב באחריותן חייב
וגונב מבית האיש
פטור דלא קרינן
די שמעינן ליה לר"ש
ה ראויה לא שמה
זוטה שאינה ראויה
מר ר' יוחנן בשוחט
בעלים והרי חזרה
י יצחק רבי אבין
בין אמר רבי יוחנן
שלא לשם בעלים
וריש

וּפְרָכְסַת הָרִי הָיָה כַּחַיָּה דְּ
מִקְוֵה אֲלֵהָ הָיִינוּ הָהֵיא
מִסְרָאֵל בְּטִמְאָה כּו' אֲבָל הַ
כַּחַיָּה מִתְחַיֵּב כֹּאן דְּשִׁחִיטָה
מְעוּרָה הָיָה לְהוֹצִיא מִיָּדֵי
הָאִינוּן דְּהִכָּא אֲלִיבָא דְר"ש
וְזִנְחָא לְר"ש הָיוּ צִבְלָה הַ
מְעוּרָה (ד' לז:) וְלֹא פְלִיגָה

[illegible]

עו.

י ריש לקיש מתני' דגגנ
תשלומי כפל כשהקדיש
אלא אהקדש ליחייב.
דמוקי לה לעיל (דף סח):
בעלים ציד גגנ:
תורא דשמעון. והא
לאמר לקמן (ה) גגנ

[illegible][illegible][illegible]

כִּי וּפִלּוֹ הָרִי תַמִּימִים
בְּעֵלִים לֶשֶׁם חֹזֶה וְנֹרָא
חַיִּיב בְּאַחֲרִיּוֹתָן [73שלא]

עין משפט
נר מצוה

קָה א מִי פ"ב מהל'
גניבה הלכה א סמוג
עשין עא:

תורה אור השלם

1. כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
כֶּסֶף אוֹ בָּלִים לְשֹׁמֵר
וְגִנֵּב מִבֵּית הָאִישׁ אֶם
יִמָּצָא הַגִּנֵּב יִשְׁלַם
שָׁנִים: שְׁמוֹת כְּבֹד וְ

מוסף רש"י

וגונב מבית האיש.
אמר רחמנא יסלם שנים,
ולא מבית הקדש.
דאין תשלומי כפל להקדש
(בכורות יא.). שחיטה
שאינה ראויה לאכילה.
לא שמה שחיטה. וכל
חיוב ואיסור הבא על ידי
שחיטה אינו חל עליה
(קדושין נח.).